

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnistvu naj se blagovoli po pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnništvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národní Tiskarna“ telefon št. 85.

K izseljevanju Slovencev.

II.

V časih protireformacije (17. stoletje) so Jezuiti in Tomaž Hren državno oblast hujskali proti najboljnim našim možem tedanje dobe ter jim v domovini grenili življenje, kakor zamore to le katoliški fanatik. Zapustili so najboljši možje starih slovenskih plemenitaških rodov, ki so zrasli z narodom, ter boljši meščani naše kraje ter si iskali na Nemškem, Švedskem druge domovine. Koristili so potem oni in njih potomci kot vojaki, vseučiliški učitelji, pastori, trgovci tem novim domovinam. Kot namestilo za te pa so v naše kraje tuji — jezuiti in naši škofi privlekli najslabši človeški material, ki se je dobil po katoliškem Nemškem, Italijanskem in drugod. Razne, v njihovih domovinah na kant prišle viteze so postavili tedanji avstrijski knezi kot višje fevdalne gospode v zapuščenih mestih veleposestev; izseljenci pa so se zadovoljili, da so jim ti knezi nekaj plačali. V mesta so privabili manj vredno meščanstvo iz vseh vetrov katoliškega sveta, ki je bilo odslej nadalje tuj življ v našem narodu. Tedaj se razvijajoši absolutizem avstrijskih vladarjev je postavil nove uradnike. Tomaž Hren je bil tudi vladni namestnik v Gradcu, kakor drugod dosti katoliških škofov. Tako je avstrijska tradicija! Bog ve, da so Hren in njegovi duhovniki skrbeli za to, da ni kak bivši luteranski Sloven ali njegov sin prišel v take službe! Do leta 1600 je bilo vse Slovenstvo reformirano. Ljubljana je štela tedaj 7000 prebivalcev, mej temi je bilo le 400 katolikov in teh največ iz najnižjih slojev. In tako je bilo v slovenskih štajerskih, koroških, primorskih mestih. Spomnimo se tedanjih časov in posebno tedanje izselitve najčvrstejših naših ljudi v tujino! Danes se izseljuje naše najčvrstejše kmetstvo ljudstvo in tudi dosti rokodelskega, obrtnega meščanstva. Tudi to je umljivo. Ko se je fevdalno gospodarstvo tekom preteklih 200 let v Avstriji borilo z nastopajočim kapitalističnim gospodarstvom,

ki se je po drugem svetu dobro razvijalo, pri nas na slovanskem jugu ni bilo v vrdilnih posvetnih stanovih domačih, z narodom vzraslih ljudi in le katoliški duhovniki so bili v zvezi s tujimi priseljenci in uradniki reditelji našega gospodarstva. Držali so se ti stare fevdalne gospodarske osnove, dokler je bilo mogoče, in ko je leta 1848 potekla ura glavnemu temu sistemu tudi v Avstriji, ko je nemški, češki delavec in dijak ter viteški madjarski narod zadel temu sistemu krepek udarec ter vsaj kmetu olajšal njegovo trpljenje, so naši škofi in duhovni tiščali vsako sodbodnejše gibanje na Slovenskem k tlom; ko se je ta mala avstrijska revolucija pomirila, so se ti naši duhovni prijatelji zvesto držali svoje fevdalne rase ter so, dasi vsegamogočni, kjer so le mogli, tlačanu delali škodo tako, da je dobil naš kmet iz odveznin leta 1848 in sledečih le majhne kose zemljišč, ki ne zadostuje za dobre kmetije in še te na kraških tleh. Plačati pa je moral toliko odveznine, kakor nemški kmet za dobre, velike kose zemlje. Ti duhovniki so držali tudi ves ta čas kljuko ljudske šole v svojih rokah. Tako so vzgijali na majhni slovenski kmetiji kulija novodobnega kapitalističnega gospodarstva — in tako tudi meščan ni mogel postati moderní gospodar. Danes pa kaže vsej tej pobožni slovenski zlahti ta kuli figo, ko zapušča ljube domače mu kraje. Nekaj gospodarsko neodvisnih, samostojnih ljudi v mišljenju in dejanju je vzgijal čas od leta 1848 pri nas naprej. Ti še ne obupajo, ti še mislijo, da bodo ta zgodovinsko toliko zanimiva slovenska tla videla še enkrat lepše razmere. Protireformacijski duh katoliških duhovnikov pa se danes javlja v najneotesanejši obliki. Kak Tomaž Hren bi se ne upal tako neumno postopati v tedanjih časih. Ali bodo novejši slobodoljubi roke križem držali? Izseliti se ne morejo in so vezani na slovenska tla. Roke križem držati pa pomeni izseliti se. Posledice tega bi bile iste, kakor v 17. stoletju. Najslabši posvetni elementi narodovi ter tujine bi se gnjetili okolo merodajnih, farovških mo-

gotcev, in čas, ki vodi razvoj kapitalističnega gospodarstva pri drugih na najvišjo stopnjo razvoja, iz katere že tirirajo nekatere gospodarske težnje v drugo obliko od kapitalističnega različnega gospodarstva, bo našel v slovenskih krajih še slabotnejše ljudi, kakor jih je imel čas protireformacije v 17. stoletju. Potem se bo pisala zadnja stran črnih bukev slovenskega naroda; doigral bo tedaj naš narod svojo ulogo kot narod.

S. K.

V Ljubljani, 28. marca.

Sprava Nemcev s Čehi.

Kako malo upanja je, da se dožene v pravnih konferencah jedinstvo mej Čehi in Nemci, dokazuje zopet govor poslanca dr. Engla, ki je te dni v Pragi na shodu svoje stranke poročal o tisti seji pravnih konferenc, v kateri je podal Körber svojo izjavo glede notranjega češkega uradnega jezika. Čehi so — tako je poročal dr. Engel — v tisti seji izjavili, da se to vprašanje ne sme reševati med strankama, nego le med vlado in med češko stranko. „Neue Freie Presse“ piše, da je to stališče neustavno in docela nesprejemljivo. Notranji uradni jezik je zadeva, ki se ne tiče samo vlade in Čehov, nego vse stranke in ki se more rešiti le potom zakonodajne, s katero pa Čehi in vlada ne morejo razpolagati. Časi, ko so ministrstva preko glav Nemcev odredjala, kar se jim je izljubilo, so minuli za vselej.

Dunajska volilna reforma sankcionirana.

Uradna „Wiener Zeitung“ je objavila včeraj sankcijo v nižjeavstrijskem deželnem zboru sklenjene spremembe občinskega volilnega reda in občinskega statuta. S to spremembo je prevlada krščanskih socialistov na Dunaju zagotovljena za vselej. Liberalni občinski svetniki, katerih je 37, menijo baje odložiti in corpore svoje mandate ter provzročiti s tem nove volitve. Vendar pa to še ni sklenjeno, ker je med liberalci deveterica s predlogom nezadovoljna ter bo imela zveza stranke naprednjakov glede predloga še jedno sejo.

Nemiri v Bolgariji.

Da preprečijo državni bankerot, so vpeljali v Bolgariji zopet desetino, kateri se kmetje odločno ustavljajo. Nedavno so poslali kmetje iz Provadije knezu Ferdinandu resolucijo, v kateri ga svare, naj ne zapušča dežele, sicer bodo nastali zopet krvavi nemiri. Knez Ferdinand je poslej prepovedal, da bi imeli kmetji shode, a kmetje se za to prepoved ne brigajo in skušajo vedno, da varajo oblastva. V Varni so imeli kmetje 18. t. m. vzlic vladni prepovedi velik shod. Dasi vojaštvo ni pustilo kmetov v mesto, je prišlo vendarle par tisoč kmetov v mesto, kjer so imeli javen shod na prostem. Potem pa so šli pred poslopje prefektore ter so zahtevali, da se izpusti urednik nekega kmetijskega lista, ki je bil zaprt radi nedovoljene agitacije. Poslopje pa je bilo vojaško zasedeno. Kmetje so več ur razgrajali in hoteli končno siloma vdreti v prefekturo. Vojaki pa so ustrelili. Štirje ali pet kmetov je obležalo mrtvih, ranjenih pa je bilo mnogo. Vsled tega dogodka narašča razburjenost med kmeti, zlasti pa v severnovzhodnjem delu Bolgarije. Opozicija hujska narod proti vladi, a vladna glasila grozijo z neizprosno ostrostjo.

Vojna v Južni Afriki.

General French, ki je šel s svojo konjeniško brigado loviti Bure pod Olivierjem, se je vrnil zopet v Bloemfontein, ne da bi bil ujel, ali pa le videl Bure. Vrnil se je baje, ker so mu omagali — konji! To pa potrjuje vest, da Angležem sila primanjkuje konj ter da se Roberts zategadelj ne more nikamor ganiti, ker prav za prav nima nobene kavalerije. V Bloemfonteinu primanjkuje krme, vode in živil, sedaj pa javljajo listi, da so se začele še bolezni. Tudi v Kimberleyu vlada beda in lord Methuen skuša del meščanstva pregovoriti, da bi se izselil v Capstadt. Toda prebivalci Capstadta se tega branijo. V Mafekingju je takisto beda na vrhuncu. Domačimi grozno stradajo, ker nočejo jesti konjskega mesa. Buri bombardirajo mesto z velikimi topovi ter so v zadnjem času prizadeli mestu

LISTEK.

Levov in solnčni red.

Ruski spisal Anton Čehov.

V nekem mestu tostran Urala se je razširila vest, da je prišel perzijski dostojanstvenik imenom Rachat-Chelam ter si najstanovalje v hotelu „Japan“. Ta govorica ni napravila na prebivalce posebnega vtiska, zadovoljili so se vedeti, da je došel neki Perz. Samo župan, Štefan Ivanovič Kuzyn je postal zamišljen, ko je izvedel od sindika mestnega urada, da je prišel orientalec.

„Kam pa potuje?“ ga je vprašal.
„Mislim, da v Pariz ali London.“
„Hm! — Torej je velika zver?“
„Vedi zlomek!“

Ko je prišel župan opoludne iz pisarne ter obedoval, se je zopet zamislil, in to pot si je belil glavo ter premišljal do večera. Prihod perzijskega dostojanstvenika mu je bil zelo dobrodošel. Zdelo se mu je, da mu je usoda sama privedla tega Rachat Chelama, in da je sedaj pravi trenotek tu, ko se morda uresniči njegova najsrčnejša, uprav strastna želja. Kuzyn je imel namreč dve svetinji, Stanislavov red tretjega razreda, kolajno rudečega križa in pa znamenje družbe, ka-

tera se je osnovala v rešitev onih, katerim so se potopile ladije. Razun tega si je dal narediti še nekaj obesek — zlato puškico, prekrižano s kitaro, katera je visela na urini verižici skozi gumbnico uniforme. Iz dalje je bil videti ta obesek nekam nenavadno ter je lahko veljal za kak častni red.

No, znano je, da čim večima kdo redov, tem več si jih še želi; in tako je hrepenel tudi župan po perzijskem levovem in solnčnem redu. Njegova želja pa je bila žgoča, nepremagljiva. Vedel je, da se ni treba bojevati, niti ustanoviti kakega dobrodelnega zavoda, niti odlikovati se v občinskih poslih, da dobi človek tak red. Vedel je, da je k temu potrebna le ugodna prilika. In ta pot se mu je zdelo, da je prišla prava prilika.

Naslednjega dne proti poldnevu si je obesil vse svoje rede, del okrog vratu uradno verižico ter se odpeljal v hotel „Japan“. Usoda mu je bila mila. Ko je vstopil v sobo perzijskega dostojanstvenika, je bil ta sam in brez dela. Rachat-Chelam, velikanski Azijat z dolgim bekasinskim nosom in izbuljenimi očmi, je sedel s fesom na tleh in stikal po svojem kovčegu.

„Prosim, oprostite, da sem se usodil nadlegovati vas“, je začel Kuzyn smehljaje. „Čast imam, predstaviti se: dediški častni meščan in vitez visokih redov, Štefan Ivanovič Kuzyn, tukajšnji župan. Štel sem si

v dolžnost, izkazati svojo vdanost vaši ceni osebi, katera je takorekoč zastopnica prijateljske in sosednje nam monarhije ...“

Perz se je obrnil ter zajecel nekaj v slabi francoščini; bilo je čuti kakor da tolče kdo na kako desko.

„Meje Perzije“, je nadaljeval Kuzyn svoj naučeni govor, „so v ozki zvezi z mejami naše prostrane domovine, in zato me naše skupne simpatije takorekoč pozivljajo, da vam izrečem našo solidarnost.“

Perzijski dostojanstvenik se je zopet dvignil ter govoril nekaj v svojem lesenem jeziku.

Kuzyn ni znal sploh nobenega tujega jezika, zato je odmajeval z glavo, da ne razume.

„Kako naj neki ž njim govorim“, je razmišljal. „Poslati bi moral takoj po kakega tolmača, toda stvar je kočljiva in v prisotnosti družih se skoraj ni možno o njej razgovarjati. Tolmač bi to potem raznesel po vsem mestu.“

In Kuzyn se je mučil, da se spomni nekaterih tujk, katere so mu bile znane iz časnikov. „Jaz sem mestni župan ...“, je dejal, „to se pravi lord-major ... Municipale ... Oni? Comprennez?“

Hotel je z besedami ali mimično razodeti svoje družabno mesto, toda vedel ni, kako naj bi se izrazil. Na steni viseča po-

doba s podpisom, „Mesto Benetke“ pa mu je pomagala iz zadrege. Pokazal je s prstom na mesto in potem še na svojo glavo, s čimer je hotel povedati, da je mestni glavar.

Perz ni ničesar razumel, a nasmejal se je ter dejal: „Gutt, musje ... Gutt!“

Pol ure pozneje je trkal župan Perzu sedaj na koleno, sedaj na ramo in govoril: „Comprennez: Oui ...? Kot lord mayor in municipale ... vas vabim na malo promenado ... Comprennez? Promenade ...“

Kuzyn je pokazal z jednim prstom na mesto Benetke, z dvema drugima pa je skušal predstavljati premikajoči se nogi.

Rachat Chelam ni obrnil od županovih kolanj očesa; slutil je vsekakor, da ima najimenitnejšo osebo mesta pred seboj. Ko je zaslišal besedo „promenade“, katero je razumel, je ljubeznivo pokazal svoje zobe.

Nato sta oba oblekla suknji in ostavila sobo. Pri vratih, ki so vodila v hotel „Japan“, pa se je spomnil Kuzyn, da bi ne bilo napak Perzu postreči s čim. Ustavil se je ter, kazoč na mize, dejal:

„Po ruski navadi, bi sedaj-le lahko ... Purée ... Entrecôte ... Champagne itd. ... Comprennez?“

Dostojanstvenik je razumel, in nekaj časa za tem sta sedela oba v najlepšem chambre séparéju restavracije, pila šampanjca in jedla.

mного škode na poslopih in na ljudeh. Iz Ladysmitha ni nobenih drugih poročil, kakor da je bolnikov še vedno mnogo. O tistem konjeniškem oddelku, ki je preplaval reko Vaal ter prodiral v Transvaal do mesta Christiania, ni slišati ničesar. Njegov namen je pripomoči, da se Mafeking osvobodi svojih oblegovalcev. Ako se generalu lordu Methuenu ne posreči poslati v kratkem za prvim oddelkom še par oddelkov, je možno, da Buri Angleže polove. Lord Kitchen, ki ima dosti opravka z vstajo v Kaplan-diji, se je vrnil iz Prieske zopet v De Aar. Doslej se mu je posrečilo zasesti samo Priesko in Griquatown, a tudi Griquatown je že zopet v rokah Burov. Vstaja se širi in se je sedaj tudi mesto Herbert pridružilo vstajem.

Dopisi.

Iz Kranja, 27. marca. V sobotni številki „Slov. Dihurja“ hoče menda najeta pikestranka iz višjih, praktičnih ozirov oprati starega zamorca v aferi Fladung, češ, da je bil Fladungov samomor zgolj posledica njegove notorične umobolnosti, ki se ga je oprijela zlasti zadnje dni s toliko silo, da je podlegel na tak način. Priznamo, da imajo ti mlinarji nedosežno veliko, kurje-slepo tehnično naobrazbo o gradnji mlinov pod zemljo, a ti mlini jim ne bodo namleli nikake moke, ker rek: fiat iustitia — pereat mundus je vendar železen. Hvaležnim akcionarjem pri gradnji teh podzemskih mlinov pa se je že pri-glasil včerajšnji manihejski polyp „Slove-nec“, češ, če rečem, hic Rhodus, . . ., se bodo lažje zakrile umazane saje, s katerimi je namazal glavar Miha Gstettenhofer svo-jega zeta prof. Riedla in oba v potenci pokojnega Fladunga.

Mного se govori o vzrokih Fladungo-vega samomora, seveda zaupno prijateljski. V današnji „Tagespošti“ smo čitali tudi neko uradno pojasnilo. Konstatujemo pa, da tukaj temu pojasnilu nihče ne verjame. Da pa vsaj momentano ilustrujemo vzroke samomora, hočemo le-tu navesti dejstvo, katero je pokojni Fladung pred dobrim pol letom prijateljski zaupal; rekel je: „Veste, dragi moj, hudo je imeti ta-kega šefa kot ga imam jaz, veste ta člo-vek je . . . na vseh straneh me zalezuje. Če on preigra, ne da bi prišel v urad, cele dni v kavarni, je vse dobro; name pa pazijo njegovi bližnji, da, celo njegovi posli — po naročilu — kdaj pridem v urad, kdaj grem iz urada, v katero gostilno in v katero družbo zahajam. Zlasti mi na-sprotuje menda, ker rad zahajam na čital-niške večere in ne na njegove „Beamten-abende“ in ker sem strasten kolesar; saj veste, da je neki gospod šefu na ljubo opustil kolesarjenje, jaz pa nisem kleče-plazec. Verjemite mi, da bi se takoj ustrelil, ko bi ne imel svoje žene, ker ne-morem več prenašati teh šikan“. Toliko v ilustracijo, ti, svet, in zakon pa sodita!

Iz Turjaka, 26. marca. O delitvi ve-like občine turjaške v dve občini se je

svoječasno že mnogo pisalo ter se uteme-ljevalo in dokazovalo potrebo te delitve. Lojze od Dolščakov, sicer neznatna in brezpomembna oseba, pa se je odločno protivil delitvi, a ker je bilo njegovo pri-zadevanje tedaj brezuspešno, se je zarotil, da bo poskušal pri bodočih volitvah priti do kake veljave in ugleda. Po večmeseč-nem trudapolnem delovanju se mu je to tudi posrečilo. S početka je nameraval s klerikalizmom pridobiti kmete na svojo stran, ko je pa uvidel, da to ne bo rodilo dobrega sadu, je izprevrgeel svojo taktiko ter se postavil odločno le proti grajščini turjaški. Cele dneve je možic presedel na svojem konju ter jezdil od vasi do vasi, kakor nekdanji slavni vitez iz la Manche in prigovarjal ljudi zase z najrazličnejšimi sredstvi, a goreče in navdušeno, kakor kak protestantski pridigar. Čuli smo o neka-terih agitacijskih sredstvih, o katerih dvo-mimo, da so poštena. Govorilo se je kme-tom tudi o tlaki in desetini, natvezilo se jim je, da bodo morali sedanje kolovoze po grajščinskih gozdih popraviti v občinska pota itd. Trdilo se je nadalje jako zlobno o grajščini turjaški, kakor da je največja sovražnica občanov, katere bo zlasti v novi občini kar odiral. Znano pa je, da je gospod Leon grof Auersperg jako plemenit mož in velik dobrotnik cele okolice, katere se takorekoč živi od grajščine. Grof jim je sezidal šolo, lesa pa je podaril za stavbe posebno po požarih toliko, da bi mu vsi vsaj celo življenje lahko hvaležni ostali. A samemu Lojzetu bi celo s tem trda predla, da mu niso priskočili kar trije sosedni župniki na pomoč, in da mu niso v zad-njem hipu „blagoslovili“ volitev s svojo navzočnostjo. In ti ljudje, ki so delovali z vsemi mogočnimi pripomočki se še drznejo v „Slovenca“ od minule sobote grditi in blatiti poštene osebe, katerim ne sežejo niti do gležnjev. S kako pravico vlačite na pr. gospoda svetnika v celo zadevo, za katero pa faktično ni ničesar storil? Ali ni skrajna nesramnost, če govorite vi o tero-rizmu in strastni agitaciji nasprotne stranke, katere površnosti in brezdelnosti na agitacijskem polju se imate zahvaliti za zmago? Razsodnemu človeku s takimi lažmi ne morete imponirati, poštenemu pa se kar naravnost — studite. Značilno pa je na zadnji volitvi, da so se je udeležili tudi starejši duhovniki, ki so doslej med nami radi igrali pasivno ulogo nekakega „mo-žakarstva“. Nas taka odkrita izjava prav veseli, ker bomo imeli poslej velikanski užitek pri kontroliranju tistih polnočnih, obritih obrazov, katerim smo sedaj priza-našali in še večkrat bomo poslej takole javno krenili s tankim rapirjem po srbe-čem nosu, pa naj je že to blede nos Loj-zetov ali pa rudeči kakega debelušnega župnika.

Iz Slovenskih goric, 26. marca. Naj-novejša, dasi popolnoma nepotrebna laži-kmetijska zadruga je nastala pri Sv. Trojici v Slovenskih goricah. Svoj prvi občni zbor bo imela dne 1. aprila. Doživeli smo v zad-njem času že več tacihi lažikmetijskih za-

drug. Vse so po kratkem življenju zaspale. Tako se je zgodilo v Sv. Križu pri Slatini in v Pristovi. Udje so izgubili svoj denar — to je bil jedini uspeh, ki ga je dosegla zadruga. Prav tako bo tudi z lažikmetijsko zadrugo pri Sv. Trojici. Taka društva se ustanavljajo, da se kali mir, in da se trosi seme sovraštva. Naravno je, da so ustano-vitelji duhovni, saj tam, kjer ni miru, kjer vlada sovraštvo, se da najbolje ribariti v motni vodi. Tudi v Sv. Trojici meša sveto-benediški kaplan. Ta je silno jezen, da so njegovega gospoda župnika izbacili iz tro-jiške posojilnice. Župnik je bil pozabil stari pregovor, da kdor drugemu jamo koplje, sam vanjo pade. Župnik je mislil, da mora vedno ostati načelnik nadzorništvu, kakor je zahteval, da postani načelnik predstoj-ništvu neki v Gradcu rojeni in na Dunaju vzgojeni mož, ki ne sliši brez „cvikerja“. Upati je, da bo lažikmetijska zadruga prav tako žalostno pogorela, kakor so že neka-tere druge.

„Slovenski Gospodar“ že toži, da ima zadruga le 60 členov. Še teh bo nekaj od-padlo. Naš kmetovalec bo dobro in trezno premislil, predno bo plačal 2 kroni vstop-nine in še 12 kron za delež. Ako bo kupil v zadrugi, bo moral v gotovini takoj plačati, če bo zadrugi kaj prodal, bo pa moral na denar čakati, dokler zadruga sama ne proda. Na ta način se kmetu pač ne pomaga. Sicer pa bo kmet kmalu spoznal, kako in kaj je s to zadrugo in ji bo potem hitro hrbet obrnil.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 28. marca.

— Osebnosti. Orožniški ritmjošter v Ljubljani g. Josip Binowitz je pre-meščen v Lvov. — Gosp. Matija Krajc iz Grahovega pri Cerknici je napravil drugi državni izpit ter postal inženjer.

— Trgovska in obrtniška zbornica ima v petek, dne 30. marca t. l. ob 2. uri popoldne v magistratni dvorani sejo. Dnevni red: 1. Predložitev zapisnika zadnje seje. 2. Poročila predsedništva. 3. Poročilo o prošnjah za službo koncipista. 4. Poročilo o obsegu obrtnih pravic pekov, branjevcev in gostilničarjev. 5. Poročilo o vprašanji, ali so delavci dveh opekarn smatrati kme-tijskim delavcem in v kakem tega oproščeni dolžnosti bolniškega zavarovanja. 6. Proš-nja krojaške zadruge v Ljubljani za pri-spevek za prireditve krojaškega tečaja. 7. Poročilo o prošnjah za dovoljenje za na-pravo javne tehtnice v Zagradcu. 8. Poro-čilo o tarifi živinskih semnjev občine Brus-nice. 9. Poročilo o prošji za podelitev dim-nikarskega dopustila za ljubljansko okolico. 10. Poročilo o vprašanji, ali je parna žaga v Radohi postranski obrt gozdarstva, ali samostojni obrt. 11. Poročilo o uvedbi pe-riodičnega zopetnega meroskusa.

— Tržaške občinske volitve. Volilni shod v Šklednju je v nedeljo proglasil kan-didatom za prvi okraj v okolici odvetnika gospoda dr. Jos. Abrama. — Za II. oko-ličanski okraj je določen kandidat od-vetnik gospod dr. Otokar Rybař. Včeraj

se je vršila volitev iz IV. volilnega raz-reda. Progresovska stranka se je bila iz tega razreda brezpogojno umaknila in ga prepustila demokratiški. Oddanih je bilo 1074 glasovnic. Izvoljeni so bili vsi kan-didatje demokratične stranke, župan Dom-pieri je sicer dobil 355 glasov, a iz-voljen ni.

— Minola gledališka sezona. V mi-noli gledališki sezoni je priredilo „Drama-tično društvo v Ljubljani“ 79 predstav, in sicer 43 dramskih (med temi štirikrat opereto „Netopir“), 27 opernih ter 9 me-šanih. — Dramske novitete so bile: „Vaški podobar“ — „Potovanje gospoda Fajdige“ — „Sama med seboj“ — „Logar-jevi“ — „Turazer“ — „Strahovi“ — „Ham-let“ (igrane po dvakrat) — „Izmajlov“ — „Pri puščavniku“ — „Jakob Ruda“ (po je-denkrat) — „Kmet milijonar“ (trikrat) — „Netopir“ (štirikrat) in „Od stopnje do stop-nje“ (petkrat). Dramskih novitet je bilo torej trinajst. — Operne novitete so pa bile tri: „Glumači“ (petkrat), — „Dali bor“ (petkrat) in „Večni mornar“ (štirikrat). Med dramami sta se igrali največkrat, t. j. po petkrat izvirna narodna igra „Rokov-njači“ in „Od stopnje do stopnje“, mej operami pa „Prodana nevesta“ (šestkrat). — Lansko sezono pa je bilo 16 dramskih in 3 operne novitete. Izvirnih dram se je vpriporilo letos dvoje, lani 5 izvirnih dram in 1 izvirna opera. Gostovanj je bilo lani 7, letos 5.

— Ljubljansko delavsko konsumno društvo je vsled slabega gospodarstva zašlo v precej klavren položaj in se je bati, da pridejo člani še ob svojo deleže, in da bodo morali še kaj doplačati. Društvenemu vod-stvu in bivšima predsednikoma Gostinčarju in Pliberšku seveda ni všeč, da se je to povedalo in obsuli so nas kar s celo kopo popravkov. Po postavi seveda moramo spre-jeti vsak popravek, naj je še tako lažnjiv, da je le spisan v postavni obliki. Tako je tudi s popravki, ki smo jih prejeli iz de-lavskega konsumnega društva. Glase se tako-le: „Temeljem § 19. tisk. zakona za-hteva odbor podpisanega društva, da vsprejmete z ozirom na notico „Delavsko konsumno društvo v Ljubljani“ v šte. 68. „Slov. Naroda“ nastopni popravek: 1.) Ni res, da ima društvo posebne skrbi z dol-gom, ki ga mu je zapustil neki bivši pred-sednik in ki znaša baje čez 400 gld.; res pa je, da ta dolg ne provzroča nobenih po-sebnih skrbi, ker ne dosega niti dolg vseh bivših in sedanjih predsednikov in odbor-nikov niti tretjine omenjene svote. 2.) Ni res, da za lansko leto društvo ne more nič dobička izkazati in zato ne bodo člani dobili nikake dividende; res pa je, da iz-kazuje bilanca za l. 1899 193 gld. 32 kr. čistega dobička, in da dobe člani vsled sklepa obč. zbora kakor običajno 5% divi-dende. Valent. Bahar, predsednik. Ivan Ja-kopič, odbornik.“ — „Temeljem § 19. tisk. zakona zahtevam podpisani, da vsprejmete z ozirom na notico „Delavsko konsumno društvo v Ljubljani“ v šte. 68. „Slov. Na-roda“ nastopni popravek: Ni res, da bi si bil dal podpisani kdaj dovoljevati lepe na-grade; res pa je, da sem bil deležen od običnega zbora prostovoljno dovoljene malenkostne celemu odboru remuneracije. Jos. Gostinčar.“ — „Z ozirom na notico „Delavsko konsumno društvo v Ljubljani“ v šte. 68. „Slov. Naroda“ zahtevam podpisana, da sedaj jedina bivša predsednika imenovanega dru-štva, temeljem § 19. tisk. zak., da sprej-mete nastopni popravek: Ni res, da je neki bivši predsednik zapustil dolg, ki znaša baje čez 400 gld.; res pa je, da dolg obeh bivših predsednikov znaša komaj desetino imenovane svote. Jos. Gostinčar. — Ivan Pliberšek.“ Nasproti tem predrznim poprav-kom konstatujemo, da so prišli k nam ne-kateri člani delavskega konsumnega društva in so nas prosili, naj nekoliko osvetlimo razmere. Ti člani so nam povedali vse to, kar smo poročali in kar se tudi v teh popravkih koli-kor toliko priznava. Povedali so nam še veliko več, zlasti o gospodarjenju biv-šega predsednika Gostinčarja, in kar bomo svoj čas že še pojasnili. Od tega, kar so nam povedali društveni člani sami, pri-občili smo za sedaj le najmanjši del, to pa zategadelj, ker se nam smilijo tisti zapeljani delavci, ki so svoje težko pri-hranjene krajcarje naložili v tem društvu in se zanje seveda boje, odkar so izvedeli, kako in kaj je s tem društvom.

Dalje v prilogi.

„Pijva na zdravje Perzije!“ je dejal Kuzyn. „Mi Rusi ljubimo Perze. Četudi imamo različno vero, toda skupni interesi, oboje-stranske simpatije . . . napredek . . . azijski semnji . . . mirna osvojitve takorekoč . . .“

Perzijski dostojanstvenik je jedel in pil z velikim tekom. Zabodel je z velicami pre-kajenega jeseterja ter je dejal z glavo na-vdušeno kimaje: „Gutt! Bien!“

„Ali vam diši?“ ga je vprašal vzrado-ščen župan, „Bien? Na, to je lepo“. In proti natakurju obrnjen, je ukazal: „Inka, dragi moj, skrbi da dobi njega ekselencija v svojo sobo dva jeseterja, boljše vrste, seveda.“

Nato sta se odpeljala župan in dosto-janstvenik v neko menažerijo.

Prebivalci so videli, kako vodi njih Štefan Ivanovič s svojim, od šampanjca ru-dečim obrazom, zadovoljen in vesel Perza po glavnih cestah in po mestnem trgu ter mu razkazuje znamenitosti mesta. Tudi na stolp hiše požarne brambe ga je peljal.

Mej drugim so prebivalci tudi videli, da se je ustavil župan pred kamenitimi mestnimi vrati z levi, pokazal najprej na jednega levov, na solnce in potem še na svoja prsa. Nato je pokazal iznova na solnce in na leva; Perz pa je kimal z glavo, da razume ta znamenja ter kazal, smehlja se, svoje bele zobe.

Na večer sta sedela v hotelu „London“

in poslušala igralko s harpami; kje pa sta ostala čez noč, je ostalo neznano.

Naslednjega dne zjutraj je bil župan v mestnem uradu. Uradniki so brez dvojbe že nekaj izvedeli ter začeli pravo sumiti. Vsaj sindik je stopil k njemu ter dejal nekam zasmehljivo:

„Pri Perziji vlada šega, da morajo lastnoročno zaklati kozlička, ako pride k njim kak gost . . . hm, hm!“

Nekaj pozneje je dobil župan po pošti zavitek. Odprl ga je in našel v njem kari-katuro. Pred Rachat Chelam kleči župan v lastni osebi ter govori s povzdignjenimi ro-kami sledeče stihe:

V dokaz, kak ljub je Rusom Šah, življenje svoje rad bi dal in sam kot kozel se zaklal z veseljem bi takoj . . . Pa, ah, navaden jaz sem le oslič, za kar ne morem revež nič.

Župana je dirnilo to jako neprijetno, imel je čut, kakor da mu kdo sesa kri pod srčno jamico; toda to ni dolgo trajalo. Opo-ludne je bil že zopet pri perzijskem dosto-janstveniku ter ga je pogoščal. Nato mu je zopet razkazoval znamenitosti mesta, ga peljal še jedenkrat pred kamenita vrata, kjer je pokazal zopet sedaj na leva, sedaj na solnce, sedaj pa na svoja prsa. Opoludne sta obedovala v hotelu „Japan“, po obedu sta šla zopet rudeča in srečna s smodkami v ustih na stolp požarne brambe. Tu je

hotel župan vsekakor pokazati redek prizor in zaklical je straži, ki je spodaj sem in tja koračila: „Pozvoni alarm!“

Toda alarm se je izjalovil, ker je bilo moštvo baš v kopelji.

Zvečer sta jedla v „Londonu“, po ve-čerji pa je Perz odpotoval.

Štefan Ivanovič ga je spremlil; v slovo ga je po ruski navadi trikrat poljubil ter je bil celo do solz ginjen. Ko se je začel vlak naprej pomikati, je zaklical:

„Pozdravite Perzijo! Povejte svoji do-movini, da jo ljubimo!“

* * *

Jedno leto in štirje meseci so za tem minuli. Zunaj je bilo sila mrzlo, nekako 35°, poleg tega je vlekla še ostra sapa.

Štefan Ivanovič pa je hodil vendar le po cestah z odprtim, na prsih podvitim ko-žuhom. Jezil se je, da ne sreča nikogar, ter da nihče ne vidi levovega in solčnega reda na njegovih prsih. Tako je hodil do večera z odpetim kožuhom po mestu ter strašno zmrzoval.

Ponoči pa se je obračal sedaj na to, sedaj na ono stran ter ni mogel zaspiti. Srce mu je bilo težko ter je nemirno utri-palo, mej tem ko ga je razjedal neki no-tranji gnjev.

Sedaj je hrepenel po srbskem redu „Takova“. Njegova želja pa je bila vroča, nepremagljiva.

— **Prva slovenska tvornica pletenin in tkanin.** Gospod župan Ivan Hribar ogledal si je včeraj v spremstvu predsedstvenega tajnika g. Laha prvo slovensko mehanično-avtomatično tvornico pletenin in tkanin, katero je pred kratkim v Ljubljani ustanovil g. Dragotin Hribar. Tovarna, ki je pričela delovati novembra lanskega leta, dela sedaj s 30 mehaničnimi ročnimi stroji in 9 avtomatičnimi stroji, katere goni električen motor. Izdela se na dan 80 do 100 tucatov nogovic od priprostih do najfinejših v raznih barvah in to iz bombaža, volne in mako-prediva; posluje že sedaj 50 oseb. Poleg tega izdeluje se na posebnih strojih vsa spodnja oprava za bicikliste, izdelujejo se nadalje rokavice, jopiči, otroške obleke itd. Gospod župan čestita je podjetniku na tem uzorno urejenem tovarniškem podjetju, ki je vzklilo na domačih tleh, in ki bode brez dvojbe zavzemalo odlično mesto v našem obrtništvu.

— **Načrt Ljubljane.** V kratkem izide pri tukajšnjem narodnem trgovcu gosp. Iv. Bonaču že toliko pogrešani načrt mesta Ljubljane. Načrt po najnovejši regulaciji mesta je izdelal mestni stavbni asistent g. Koch in bode imel tudi v slikah imenitnejše stavbe mesta Ljubljane, njega lego in kratki obris zgodovine. Več o tem prepotrebem načrtu spregovorimo, ko izide.

— **Kdo in kaj je bil Prešeren?** Pod tem naslovom priobčili smo v sobotni številki našega lista neki dopis iz Škofjeloške, na katerega smo dobili od verodostojne strani sledeče pojasnilo: Nekateri odlični dame v Škofjeloški sklenile so napraviti v postnem času majhno predstavo živih podob s petjem in godbo v korist kakemu javnemu namenu in so sklicale v to svrhu nekoliko gospic in gospodov v prostore tukajšnje „Čitalnice“ na razgovor. Pri tem se je med drugim z veliko večino glasov sklenilo, nakloniti morebitni čisti dohodek tukajšnjemu „Olepeševalnemu društvu“ in to edino radi tega, ker je stvar na sebi premalenkostna in se naj v poletnem času napravi velika narodna veselica v korist Prešernovega spomenika. Trditev toraj, kakor da bi se bila „Čitalnica“ branila napraviti veselico in prid Prešernovemu spomeniku, ali da bi bil izmed udeležencev kdo principijelno zoper spomenik, je popolnoma neresnična in je „Čitalnica“ s celo zadevo sploh le toliko v zvezi, da se je razgovor vršil slučajno v njenih prostorih. Da bi se bile navedene nepremišljene besede ali kake druge čenče v privatnem pogovoru izpregovorile, ni znano. Predstava živih podob s petjem in godbo na lok se priredi v nedeljo, dne 1. aprila 1900 v prostorih gostilne „pri Kroni“ v Škofji Loki. Vspored je jako raznovrsten. Pričetek točno ob polu 8. uri zvečer. Vstopnina 1 krono za osebo. Čisti dohodek namenjen je „Olepeševalnemu društvu“ v Škofji Loki in se toraj preplačila hvaležno sprejemajo.

— **Vedno dosledni** so na tržaškem magistratu gospodujoči Lahi. Slovensčine nečejo poznati pod nobenim pogojem. Gojenci kmetijske šole na Grmu dobe, kadar gre do dopust, posebne dopustnice. Vsak učenec mora to dopustnico pokazati pri svojem županstvu in to potrdi na njej dan, prihoda in dan odhoda. Ob sebi se razume, da so te dopustnice samoslovenske. Tudi učenec A. D. iz Trsta je dobil tako dopustnico, ali na tržaškem magistratu je niso hoteli razumeti in je tudi niso hoteli podpisati, češ, da podpisujejo samo laške in nemške spise, ne pa tudi slovenskih.

— **Iz Novega mesta** se nam poroča: Po krasno uspelem zabavnem večeru, ki ga je priredilo „Dolenjsko pevsko društvo“ v zvezi z zborom „Glasbene Matice v Rudolfovem“ dne 18. svečana t. l., obeta se nam dne 1. aprila 1900 zopet enak zabavni večer. Poleg družih raznovrstnih točk proizvajala se bode pri tej priliki jednodajanska opereta „Zvižča in ljubav“ v kateri nastopijo tukajšnje najboljše moči. Velike simpatije, koje uživa „Dolenjsko pevsko društvo“ v Novem mestu in sploh po vsej Dolenjski, so nam porok, da bodo le-ta večer napolnjeni vsi prostori „Narodnega doma“ do zadnjega kotička, kar bode brezdvomno vsem sodelujočim, osobito pa gospicam rediteljicam in gospodom rediteljcem nekako povračilo za njihov ne mali trud.

— **Požar.** V Vukovcah v črnomaljskem okraju je dne 23. t. m. nastal v hlevu posestnika Mihaela Šuteja ogenj, ki se je raztegnil na hišo in uničil obe po-

slopji, nekaj živine in vso krmo. Škoda se ceni na 2800 K. Sumi se, da je ogenj začetil neki Jurij Fortuna, kateremu je bila pogorela hiša na dražbi predana.

— **Iz Gradca** se nam piše: Glavno letno zborovanje izvenakad. podružnice sv. Cirila in Metoda v Gradcu se je vršilo dne 17. t. m. Pokazalo se je, da je leta 1899 pristopil nov ustanovnik, in da je bilo 152 letnikov in 14 podpornikov. Dohodkov je bilo 489 kron 62 vin., v katero svoto so všteti doneski prirejenih veselice in nabiralnika Fr. Zabredove. Novo izvoljen odbor je sestavljen tako-le: Prvomestnik g. dr. med. France Žižek; namestnik g. Lovro Ratek, c. kr. deželne sodnije višji svetnik v p.; tajnik g. Matija Ljubša, katehet in učitelj c. kr. kaznilnice v Karlovu; namestnik istega g. dr. med. Janko Sernec; blagajnik g. Fran Hrašovec, c. kr. okrajni sodnik v p., in istega namestnik g. Ivan Sadnikar, trgovec. Udeležba je bila v primiri slovenskega prebivalstva pičila.

— **Izpred celjskega sodišča.** Pri porotni obravnavi proti listu „Deutsche Wacht“ je zagovornik toženega urednika odvetnik dr. Mravlag osebno napadel dr. Sernca in mu očital, da je neko Strohecker v svoji pisarni pretepel. Dr. Sernec je radi tega tožil in je bil dr. Mravlag v soboto pred okrožnim sodiščem obsojen na globo 40 gld. in poplačilo vseh stroškov.

— **Ustrelil se je** v Celju infanterist Avgust Plesivčnik iz Pliberka na Koroškem.

— **Mariborsko porotno sodišče** je te dni 26letnega delavca iz Slov. Bistrice, Alojzija Zorko, obsodilo na 6 let težke ječe, ker je Franca Furmanu v Brinjah zasadil nož v prsa, da je Fuhrman umrl. Tudi mati obtoženca je pričala obteževalno proti sinu.

— **Radi detomora** je stala predvčerajšnjim pred porotniki v Trstu Rozalija Konavc iz Svinega pri Kobaridu, stara 21 let. V noči od 10. na 11. decembra lanskega leta je v Trstu, kjer je služila, povila dete, kateremu je s škjarjami odrezala glavo ter obe roki, potem pa vse skupaj vrgla v neko jamo pri hiši. Obtoženka je pri obravnavi vse priznala in je bila obsojena na pet let v ječo.

— **Umrli** je dne 24. t. m. v starosti 50 let rudniški inženier Avgust Glowacki v Thomasroithu na Zgornjem Avstrijskem, kamor se je bil pred tremi leti iz Ljubljane reselil.

— **Vojaški nabori za Ljubljano** so se danes pričeli. Na nabor je prišlo 210 mladenčev. Izmed teh je bilo v vojaške potrjenih 57.

— **Glas iz občinstva.** Piše se nam: Cesta v mestni log je v takem stanju, da je groza in strah. Celo v hribih bi bilo le težko dobiti vas s tako zanemarjeno cesto. Nasprotje mej mestno občino in mej posestniki glede dolžnosti, skrbeti za to cesto, nam je znano, ali vzlic temu nasprotju menimo, da ima dolžnost vsaj poskrbeti, da se cesta na ta ali oni način v red spravi. Prosimo torej! — Vojaški oddelki, ki marširajo po Karlovski in Dolenjski cesti na strelišče, se kaj radi poslužujejo hodne poti in se njim mora občinstvo izogibati na cesti. Kaka razvada je tudi, da se nosijo mrličji po hodnikih, in da grede spremljevalci po trotoarju tudi takrat, če je dobra cesta. Tudi bogoslovci in iz raznih zavodov dijaki imajo navado skupno kar trumoma hoditi po trotoarju in se jim mora vse izogibati. Toliko takta in ozira bi morali imeti, da bi se vsaj damam izogibali na cesti ali vsaj napravili na trotoarju toliko prostora da bi šle lahko mimo. Prava nadloga za pešca na hodnikih so pa bogoslovci, ki ffrajo s svojimi plajšči.

— **Hranilno knjižico** kranjske hranilnice je našel včeraj opoldne v Predilnih ulicah ključarski vajenec Jožef Jamnikar.

— **Vkraden puran.** Danes ponoči je neznan tat vkradel Gregorju Zamejcu v Gradišči št. 10 iz šupe belega purana s pristrizanim repom.

— **Izgred v gostilni.** V Vodnikovih gostilni na Reseljevi cesti so se danes ponoči vojaki in civilisti nekaj sporekli in sprli. Vojaki so postavili civiliste na zrak.

— **Na Golovcu** so prijeli včeraj neko žensko, ki je v Bedenčičevem gozdu razbore žagala veje.

— **Aretovanje.** Ignac Potočnik iz Nove-

Ameriko, da bi mu ne bilo treba služiti vojakom, pa ga je policaj na kolodvoru ustavil in odpeljal na Žabjek. — Jakob Fabijančič iz Odrečja pa se je zbal orožnih vaj in je tudi hotel potegniti v Ameriko. Da bi brez zadržkov prišel tjakaj, izposodil si je potni list Karola Nučiča. Policaj ga je pogruntal, da nima svojega potnega lista in ga je prijel.

— **Razpisana služba.** Mesto poštnega odpravnika v Trebelnem (III. razr. V. stop.) okr. glavar. v Krškem proti pogodbi in kavciji 400 kron, letna plača 300 K uradni pavšal 80 kron in letni pavšal 504 K za vzdržavo na dan jednokratne pešne zveze v Mokronog ter za lokalno dostavljanje poštinih pošiljatev. Prošnje v teku treh tednov na pošto in brzojavno vodstvo v Trstu.

* **Grofica Štefaniya Lonyay.** Državno vojno ministrstvo je razglasilo to-le izjavo: Njena c. in kr. visokost, presvitla cesarica vdova Štefaniya se je dne 23. t. m. v Miramaru poročila s c. in kr. komornikom, grofom Elemerjem Lonyayem. Ker ta zakon ni jednakoroden, ne pristojajo po temeljnih pravilih najvišjega dvora sedanji gospej grofici Štefaniji Lonyay v mejah avstro-ogerske monarhije niti naslov kraljeve visokosti, niti ime princezinje belgijske, vojvodinje saksosko-koburške. To se priobčuje na podlagi naznanila najvišjega dvorniškega urada Njegovega c. in kr. apostolskega veličanstva.

* **Poljski pisatelj Henrik Sienkiewicz** je odlikovan od našega cesarja s „častnim znamenjem za umetnost in znanstvo“. To je najvišje odlikovanje v naši državi za pisatelje, pesnike in umetnike.

* **Ruski naučni minister** je dovolil 50.000 rubljev za 150 učiteljev, da bodo mogli obiskati svetovno razstavo v Parizu ter jo proučiti.

* **Policaji mučitelji.** Da si nekatera policija dovoljuje nečuvne surovosti, in da ravna njeni organi z zaprtimi osebami včasih uprav trinoško, je znano. Prve v tem oziru so madjarske policije. Sedaj pa poročajo iz Lvova, da se je pred okrajnim sodiščem v Samboru začela obravnava proti desetorici ondotnih policajev in njihovem vodji Rabieju, ki so obtoženi, da so od leta 1892.—1899. v mestnih ječah ponoči jetnike nečloveško surovo mučili ter jih trpinčili, prav kakor v srednjem veku. Jetnike so ščipali, jim mečkali konce prstov, jih pretepali, metali ob tla, nage bičali itd. Da niso mogli upiti, so jim zamašili usta. Dasi so se pozneje jetniki pritožili, jim ni hotel nihče verjeti, in sodišče se za vse pritožbe ni brigalo. Šele ko je bil v januarju leta 1899. policijst Malyga odpuščen, je iz maščevalnosti povedal na sodišču vse. Obravnava bo trajala tri dni. Prič je 23.

* **Otrok z dvema glavama.** „Obzor“ poroča, da živi v selu Oblaju, občina Maja, otrok z dvema glavama. Otrok je star baje že tri leta.

* **Krvna osveta Bošnjaka.** Pred nekaj tedni je prišel na Dunaj Blagoje Vučetić iz Prištine v Bosni, kjer je živel brezskrbno do svojega 19. leta; a smrtna kosa je pokosila nedavno njegovega očeta, kateri mu je zapustil le malo premoženje. Navajen potrate je zapustil svojo rojstno vas ter šel na Dunaj; tu so ga lepe Dunajčanke tako zmotile, da je bila njegova mošnja kmalu prazna in moral se je poprijeti dela. Dobil je službo v neki trgovini kot volonter ter si najel pri lepi gospej N. primerno stanovanje. Dunajčanki je bil všeč Bošnjak, ki je pripovedoval o vsakovrstnih pikantnostih svoje domovine. Neki dan ji je pripovedoval o svoji nekdanji ljubici, katero je strastno ljubil, za kar mu je deklica istotako vračala svojo ljubezen. A nesreča je hotela, da je spoznala deklica mladega Bolgara, kateri se ji je prikupil in tako je pozabljal čim večkrat na prejšnjega svojega ljubimca Blagoja, kateri je nosil maščevalnost proti svojemu tekmeču v dnu srca. Nekega dne se je peljal s kolesom ven v prosto naravo, premišljujoč o maščevanju. A niti zunaj v lepi naravi ni našel pokoja. Naenkrat se prikaže pred njim njegov tekmeč, v katerega je Blagoje ustrelil. Blagoje pa je iz strahu pred krvno osveto pobegnil na Dunaj. Dobra gospa N. je bila pri tej pripovedki ginjena. Ko jo je prosil mladi Bošnjak, naj nikomur o tem ničesar ne pove, mu je z glavo molče prikimala. Usoda je zavedla Blagoja do skrajne ubožnosti, kajti 272 K je bil dolžan svoji go-

Opomnila ga je slednjič na plačo, a Bošnjak ji je rekel, da ji sedaj ne more poplačati dolga. Dobra gospa je postala huda, odpo-vedala mu je stanovanje in niti zajutrka mu več ni hotela dati. Zategadelj je Blagoje pisal gospej pismo, da potuje v svoj rojstni kraj ter ji za ta čas pušča svoje efekte. A sedaj je bila potrpežljivost gospe N. pri koncu. Povpraševala je povsod, če je videl kdo kakega Bošnjaka, a ker ni dobila nikjer odgovora, je šla na policijo ter naznanila Blagoja Vučetića zaradi goljufije in umora Bolgara. Vučetića je začela policija iskati ter ga končno dobila v Zemunu, ga odpeljala na Dunaj in ga izročila deželnemu sodišču, katero je uvedlo proti Blagoju preiskavo zaradi umora. Že v kratkem času je prišlo pismo iz Bosne, da ljudje ne pomnijo več, kdaj bi bil kdo umorjen v okolici Pristine in torej tudi noben Bolgar. Tu pa se je oglašil neki Schmidt kot priča, kateremu je mladi Bošnjak pripovedoval o umoru Bolgara, in sicer da ga je zadel z ostrim bodalom naravnost v srce. Sedaj se je spoznalo, da je Blagoje Vučetić samo jako domišljav lažnjivec, in je radi pomanjkanja vsakega oporišča deželno sodišče preiskavo ustavilo. Preiskava je tudi dognala, da so bili efekti mladega Bošnjaka večje vrednosti kot 272 K in razen tega je pisal njegov stric, da je Blagoju dolžan še nekaj očetove dedščine. Blagoje je postal torej po devettedenskem zaporu zopet prost in sedaj se kesa, ker je lagal o svojem umoru Bolgara.

Književnost.

— **Tri izvirne Aškerčeve drame.** Za Veliko noč izidejo v založbi Kleinmayr-Bambergove tiskarne tri A. Aškerčeve drame: „Izmajlov“, — „Red sv. Jurja“ in „Tujka“.

— **„Planinski Vestnik“** ima v 3. številki to-le vsebino: Potovanje na Severni rtič (Kap). Spisal Ivan Plantan. — Iz mojega nahrbtnika. Spisal J. M. — Rakovska dolina in Cerkljiško jezero. Spisal Simon Rutar. — Društvene vesti. — Poziv na III. tekmovalno slikanje.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 28. marca. Kriza v občinskem svetu dunajskem postaja čedalje akutnejša. V sinočni seji je župan dr. Lueger naznanil, da se je več občinskih svetnikov odpovedalo mandatom, da je pa storil primerne korake, da bi dotičniki preklicali demisijo. Včeraj je bilo 37 obč. svetnikov, ki so odložili mandate. Tem sta se danes pridružila nemška nacionalca Förster in Rader. Zdaj imajo krščanski socialisti ravno še 90 glasov, torej tesno dvetretjinsko večino. Odstopiti pa hočeta tudi Tomanek in Gruber, oba nacionalca. Danes ob polu 11. uri dop. so se sešli tisti občinski svetniki, ki so odložili mandate in so sklenili sporočiti Luegerju, da odpovedi ne umaknejo. Jutri se pojdejo Lueger in oba podžupana zahvaliti cesarju za sankcijo obč. statuta in volinega reda.

Dunaj 28. marca. Govori se, da se poroči župan Lueger s postarno hčerjo železniškega ministra Witteka.

Rim 28. marca. Tudi včerajšnjo sejo je levica z obstrukcijo onemogočila.

Kolnija 28. marca. „Kölnische Ztg.“ javlja, da je Buller že pripravljen začeti v Natalu nove operacije, da pa mora čakati, da bo pripravljen tudi Roberts.

London 28. marca. Angleži so zavzeli Ladybrand, pa so bili zopet premagani in so se morali umakniti. Odpeljali so s seboj župana.

London 28. marca. Buri utrjujejo Johannesburg. Rudnik Croson-Balf se je zatvoril. Bržčas se tudi v drugih rudnikih ustavi delo.

London 28. marca. Iz Ladysmitha se poroča, da je na novih prehodih čez Drake-gorovje zbranih 20.000 Burov. Težke topove so Buri spravili v Fugartsberg.

London 28. marca. 400 Burov je zasedlo cesto mej Kimberleyem in Pardebergom.

London 28. marca. Robertsova armada potrebuje še mesec dni, predno bo z živili in municijo preskrbljena tako,

Darila.

Uredništvu našega lista je poslal:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Ivan
Zemljič, pravnik t. c. v Ljutomeru 2 K. —
Živio!

Javna zahvala.

Preblagorodni gospod Ivan Hribar, župan
dežel. stol. mesta Ljubljane, ravnatelj banke „Sla-
vijske“ in deželni poslanec, blagoizvolil je darovati
„Bolniškemu in podpornemu društvu“ pomočnin in zasebnih uradnikov za
Kranjsko znatno svoto štiristo kron.

Za ta veledušni in plemeniti čin čuti se pod-
pisani odbor dolžnega, izrekati imenovanemu do-
brotniku imenom društva svojo najiskrenejšo
zahvalo.

V Ljubljani, 28. marca. 1900.

Ante Gutnik

t. c. predsednik.

Albert Sežun Arnošt Bezenšek
t. c. tajnik t. c. blagajnik

Gospodu Juliju Schaumann-u, lekar-
narju v Stockerau-u.

Dobival sem dosedaj večkrat od svojega
kolege, gospoda komercijskega svetnika Junga
Vašo želočno sol. Ker pa nečem tega gospoda
s tem več nadlegovati, prosim Vas, da mi pošljete
10 škatlic želočne soli s poštanim povzetjem.

Spoštovanjem II. (2040—3)

Ernest Ed. Thiel, komercijski svetnik.

Ruhla, dne 4. septembra 1899.

Dobiva se pri izdelovalcu, dežel-
nemu lekarnarju Juliju Schaumann-u
v Stockerau-u, dalje v vseh renomiranih le-
karnah tu in inozemstva. Cena škatlici 75 kr.
Manj nego 2 škatlici se ne pošlje.

Priznana pleskarsko sredstvo,
da se obvaruje les trohnenja ter gobe, se naj rabi
v sedanjem letnem času: Carbolineum Patent
Avenarius. Že nad dvajset let je tega, kar se je
sefu tovarne za carbolineum v Amstettnu gosp.
R. Avenariusu posrečilo, izgotoviti ta preparat,
ki se ga visoko ceni in rado uporablja. Pri nabavi
carbolineuma je paziti na to, da se dobi staro
preizkušeno originalno marko Carbolineum Patent
Avenarius, ker drugače se utegne zgoditi, da se
po lastnih izkušnjah spozna, da je carbolineum
dvovrsten. Tovarna za carbolineum g. R. Avena-
rius v Amstettnu (komptuar Dunaj III.) pošilja
prospekte interesentom radi volje.

Umri so v Ljubljani:

Dne 21. marca: Ivana Bončar, pekova žena,
41 let, Zaloška cesta št. 2, otrpnenje srca.

Dne 23. marca: Marija Kumer, delavčeva
vdova, 65 let, Cesta na lok, št. 2, ostarelost. —
Avgust Loos, želez. uradnik, 49 let, Slomšekove
ulice št. 21, otrpnenje srca.

Dne 24. marca: Ivan Heidl, prisiljenec, 62
let, Poljanski nasip št. 56, otrpnenje srca.

Dne 25. marca: Ana Ravnhrib, tov. delavka,
25 let, Hrenove ulice št. 12, jetika. — Apolonija
Jeras, nadsprednica žena, 50 let, Resljeva cesta
št. 27, pljučnica. — Stefan Gruđen, invalid, 82 let
Dunajska cesta št. 3, ostarelost.

Dne 26. marca: Neža Armič, delavka, 35 let,
Tržaška cesta št. 3, jetik.

Dne 27. marca: Julij Moises, trgovec, 60 let,
Stari trg št. 30, srčna hiba. — Jurij Uranič, za-
sební uradnik, 75 let, Karlovska cesta št. 7, kap.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 506 m. Srednji srčni tlak 736 mm.

Marčij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Padežina v 24 ur
27.	9. zvečer	729.5	6.2	sl. sever	del. jasno	
28.	7. zjutraj	725.8	5.3	sl. jzhod	oblačno	
	2. popol.	724.0	10.0	sr. jzhod	dež	20 mm

Srednja včerašnja temperatura 5.9°, nor-
male: 5.8°.

Dunajska borza

dne 28. marca 1900.

Skupni državni dolg v notah	99 K 40 h
Skupni državni dolg v srebru	99 „ 15 „
Avstrijska zlata renta	98 „ 20 „
Avstrijska krona renta 4%	99 „ 50 „
Ogrska zlata renta 4%	97 „ 15 „
Ogrska krona renta 4%	93 „ 45 „
Avstro-ogrski bančni delnice	127 „ 50 „
Kreditne delnice	235 „ 60 „
London vista	242 „ 90 „
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118 „ 60 „
30 mark	23 „ 72 „
20 frankov	19 „ 27 „
Italijanski bankovci	90 „ 20 „
C. kr. cekini	11 „ 38 „

Zahvala.

Zahvaljujem se prav iskreno vsem,
kateri so izrazili na kakoršenkoli način
tolazeče sočutje ob bolezní in sožalje ob
bitki izgubi drage nepozabne soproge
oziroma matere, stare matere, tete in
svakinje gospe

Josipine Korošec.

Topla zahvala še posebej prečastitim
gospodom duhovnikom in mnogobrojnim
spremljevalcem blage pokojnice k po-
slednjemu počitku.

Sv. Peter na Krasu 27. sušca 1900

(631)

Zaljubljeni ostali.

Branjarijo

na Zaloški cesti v Vodmatu se takoj
v najem odda.

Naslov se izve v upravnistvu „Slov.
Naroda“.

(604—2)

„Izgubljeni Bog!“

je izšel

in se dobiva v „Narodni Tiskarni“ v Ljubljani
komad po 20 vinarjev, po pošti 3 vinarje več.

Lepa meblovana soba

z razgledom na ulico je od dne 1. aprila
za oddati. (580—3)

Poizve se v Lassnikovi hiši, Wolfove
ulice št. 1, v II. nadstropji, čez hodnik.

Komí

soliden, spreten prodajalec, večje železniške
in špecerijske stroke, išče se v večjo tr-
govino na deželi.

Ponudbe pod „spreten prodajalec“
na upravnistvo „Slov. Naroda“.

(604—3)

Prostor za stavbišče

zunaj mesta, tikoma dolenjske železnice
na Zaloški cesti v Vodmatu se ugodno
takoj proda.

Naslov se izve v upravnistvu „Slov.
Naroda“.

(595—2)

Ces. kr. avstrijsko državno železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1899. leta.

**Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez
Trbiž.** Ob 12. uri 5 m. po noči obojni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal
v Ausse, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, v
Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m.
sjutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec,
Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solno-
grat, čez Amstetten na Dunaj. V oktobru in aprilu
ob nedeljah in praznikih v Linc. — Ob 11. uri 50 m.
dopoludne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m.
popoludne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno,
čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru,
Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-
Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine
vare, Heb, Franzove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko,
Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto**
in v Kočevje. Obojni vlaki: Ob 6. uri 54 m. sjutraj,
ob 1. uri 5 m. popoludne, ob 6. uri 55 m. zvečer. —
Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža.
Ob 5. uri 46 m. sjutraj obojni vlak z Dunaja via
Amstetten, Lipakega, Prago, Francovih varov, Karlo-
vih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic,
Solnograda, Linca, Steyra, Ausseja, Ljubna, Celovca,
Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopo-
ludne obojni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih
varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejevic,
Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneve, Curiha,
Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina,
Ljubna, Celovca, Linca, St. Mohorja, Pontabla. —
Ob 4. uri 57 m. popoludne obojni vlak z Dunaja,
Ljubna, Selzthala, Beljaka, Ausseja, Franzensfesta
Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer obojni vlak z
Dunaja, Solnograda, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pon-
tabla. V oktobru in aprilu ob nedeljah in praznikih
iz Linca. — **Proga iz Novoga mesta in Ko-
čevja.** Obojni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. sjutraj, ob
2. uri 32 m. popoludne in ob 8. uri 48 m. zvečer. —
Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Ob
7. uri 23 m. sjutraj, ob 2. uri 5 m. popoludne, ob
6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano drž.
kol. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. sjutraj, ob 11.
uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 10 m. zvečer. (4)

Naznanilo.

P. n. gg.

lastnikom lekarn, slaščičarjem, tr-
govcem, podjetnikom raznih obrtov
uljudno naznanjam, da sem otvoril v Ljub-
ljani

I. k atonažno fabriko
z električno gonilno silo.

Izdelujem s stroji vsako vrsto

škatelj za embalažo in eksport

v surovi lepenki, kakor tudi z navadnim in
najfinejšim papirjem prepleljene.

Posebna specialiteta izdelovanja
so zgubane škatle (Faltachachtel)

Da ni treba etiket lepiti, preskrbim tudi
vsak zahtevani tisk. Nove klišé saračunim
po lastni cení. Vsako naročilo se točno in
kolikor moč hitro in cenó izvrši.

Za mnogobrojna naročila se uljudno pri-
poroča (380—4)

s odličnim spoštovanjem

J. Bonač
kartonažna fabrika
v Ljubljani, Šolenburgova ulica št. 5.

Nezaslišano! Čudovito!

240 komadov za samo gl. 1-95

1 elegantna ura s triletnim jamstvom in
goldin-verižico, 1 čudovito eleganten nastavek za
smodke z jantarem, 1 krasna kravatna igla s
simili-brilantom, 1 jako eleganten prstan z imi-
tiserom za gospode ali dame, 1/2 ducata platne-
nih žepnih robcev z barvanimi obročki, 1 prak-
tični žepni tintnik z angleškim mehanizmom, 1
usenjati denarni mošnjiček, par finih nogovic, 1
jako elegantna damska broša najnovejše fačone, 1
krasna garnitura, obstoječa iz manjšetnih, zavrat-
niških in naprsnih gumbov, 1 krasno toaletno zr-
calo z etuijem in finim česalom in še nad 200
komadov, ki so v hiši koristni in neobhodno
potrebni.

Vsi ti krasni predmeti se dobivajo le še
kratak čas. Nikdo naj torej ne zamudi prilike,
ker je vsako sleparstvo popolnoma izključeno, ter
se neugajajoče brez zadržka vzame nazaj.

Razpošilja po c. kr. poštne povzetju ali
ako se pošlje denar naprej:

zaloga Ernst Buchbinder

Krakau L/M.

Pošto predalo šte. 25.

Ako se naročita dva zavoja, se dobi jako
fin žepni nož z dvema rezili kot darilo. (630—1)

Najboljše in najcenejše pleskarsko olje
in

les vzdržuje sredstvo

je in ostane (632—1)

že nad 20 let preizkušeni

CARBOLINEUM
patent Avenarius.

Pred ponaredbami se svari!

„Carbolineum“-tovarna R. Avenarius

Amstetten Dol. Avstr.

Pisarna: Dunaj, III./1, Hauptstrasse 84.

V Ljubljani ga prodaja J. Spoljarič.

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

prva kranjska tovarna za oljnate
barve, firnež, lak in kit

priporoča

pleskarjem, stavbinskim in pohišt-
venim mizarjem, lakirarjem, napi-
nim in sobnim slikarjem, hišnim
posestnikom, zasebnikom itd.:

Anilinske barve;
Akvarne barve, mokre in v trdi obliki;
Bronze v praških in tekočo bronzovo
tinkuro;

Brunolin za vpuščanje in

Pod Trančo št. 2.

12 Veliko zalogo

klobukov

Najnižje cene.

priloga

J. Soklič.

Pod Trančo št. 2.

Avgust Repič, sodar

Ljubljana, Kolizejske ulice šte. 16
(v Trnovem)

izdeluje, prodaja in popravlja vsakovrstne

sode

po najnižjih cenah.

Kupuje in prodaja staro vinsko posodo.

Zahvala.

Dne 19. svečana t. l. pogorelo mi je gospodarsko poslopje. Bil sem zavarovan pri naši domači zavarovalnici **banki „Slaviji“** v Ljubljani. Z zadovoljstvom konstatujem, da mi je ta zavarovalnica izplačala hitro in točno zavarovani znesek ter jej tem potom izrekam iskreno zahvalo, priporočujoč jo mirne vesti posestnikom.

Dalje se tudi zahvaljujem sl. požarni brambli Vrhnikar-Verd, ki je požrtvovalno prišla na pomoč ter me obvarovala večje škode.

Na Vrhnikar, dne 24. marca 1900.

Jos. Jurca
posestnik.

Št. 8774. (584-2)

Ustanove za invalide.

Pri ljubljanskem mestnem magistratu izpraznjene so

3 ustanove za Kranjske invalide, vsaka po 73 K na leto.

Pravico do teh ustanov imajo bivši vojaki, ki so vsled vojaške službe za delo nesposobni postali in so ubogi in lepega vedenja.

Prošnje za podelitev teh morajo biti opravljene z dokazili o stanju, starosti, uboštvu, lepem vedenju in o vojaškem službovanju in jih je vložiti

do 15. aprila letos

pri podpisnem uradu ali pa pri pristojnem c. kr. okrajnem glavarstvu.

Mestni magistrat ljubljanski
dne 10. marca 1900.

Gostilna se da v najem „pri Kraljiču“

v Št. Vidu, postaja Vižmarje

5-3 kilometrov od Ljubljane, najlepši sprehod.

Več pove samo lastnik **J. C. Praunseiss v Ljubljani, Glavni trg šte. 19.**

Št. 8876. (569-3)

Razglas.

Glede na to, da mestna klavnic v Ljubljani po svojem obsegu in po svojih pravih povsem zadostuje potrebam, prepovedala je c. kr. deželna vlada za Kranjsko z razpisom z dne 3. marca 1900 št. 3397 v smislu § a 35. zakona z dne 15. marca 1883 drž. zak. št. 39 po predlogu občinskega zastopa ljubljanskega v obsegu deželnega stolnega mesta Ljubljane nadaljno uporabo še obstoječih in gradnjo novih zasebnih klavnic.

Mestni magistrat naznanja torej znova, da je v obsegu mesta Ljubljane prepovedano klati goveda, teleta, ovce, janjce, prašiče, koze, kozličke in konje druge, ko v mesini klavnic in da so dovoljene le izjeme, kakor jih navaja § 1. alin. 2. in 3. klavničnega regulativa

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane
dne 13. marca 1900.

Compagnie Générale Transatlantique

francoska proga z brzimi poštami parobrodi Basel-Pariz-Havre-New York.

Vožna cena v III. razredu iz Basela v New York 80 (osemdeset) gld.

Prihodnje odplutbe:

iz Basela	22. marca,	iz Havra	24. marca	parobrod „La Bretagne“
„ „	29. „	„ „	31. „	„L' Aquitaine“
„ „	5. aprila	„ „	7. aprila	„La Gascogne“
„ „	12. „	„ „	14. „	„La Touraine“
„ „	19. „	„ „	21. „	„La Bretagne“
„ „	26. „	„ „	28. „	„La Champagne“

Za sklepanje pogodb se priporoča

Zwilchenbart, 9 Centralbahnplatz, nasproti kolodvora, Basel (Švica).

(235-17)

A. KUNST

Ljubljana, Židovske ulice šte. 4.

Velika zaloga obuval

lastnega izdelka za dame, gospode in otroke je vedno na izbero.

Vsakešna naročila izvršujejo se točno in po nizki ceni. Vse mere se shranjujejo in zaznamujejo. Pri zunanjih naročilih blagovni naj se vzorec vposlati.

12

Fran Detter

LJUBLJANA, Stari trg št. 1.

12 Prva in najstarejša zaloga

šivalnih strojev.

Tu se dobivajo vsakovrstni kmetijski stroji. Posebno priporočam svoje izvršne slamoreznice in mlitilnice, katere se dobivajo vzlic njih izbornosti ceno. — Cenik zastoj in poštne prosti.

Stanovanje

z dvema sobama, lepo opremljeno, se odda s 15. aprilom na Dunajski cesti št. 10.

Vpraša se v gostilni pri g. Beliču v isti hiši.

(610-2)

Telefon št. 109.

Vsako luksuzno pivo izpodriva splošno kot najboljše priznano

eksportno granatno pivo

iz

češke delniške pivovarne v Budjevicah (589-2)

v zabojih po 25 steklenic.

Slavnim rodbinam se za mnogobrojna naročila najtopleje priporočam z odličnim spoštovanjem

ANTON DITRICH, Ljubljana.

Glavno zastopstvo prvega valjičnega mlina

Vinka Majdiča v Kranju

Ljubljana Marije Terezije cesta 2.

Telefon št. 109.

Josip Reich

likanje sukna, barvarija in kemična spiralnica

Poljanski nasip — Ozke ulice št. 4

se priporoča za vsa v to stroko spadajoča dela.

Postrežba točna. — Cene nizke.

J. C. Praunseiss, Ljubljana, Glavni trg št. 19.

Št. 9488.

Sveže, lepe

Velikonočne šunke

v raznih težah ponuja

J. C. Praunseiss, Ljubljana, Glavni trg št. 19.

Št. 9488. (629-1)

Razglas.

Vsled odloka c. kr. ministrstva notranjih zadev z dne 23. februarja 1900, št. 3472, dovoljeno je prodajati naravne mineralne vode le v originalnih steklenicah, ki so jih upraviteljsva dotičnih studencev po predpisih napolnjene in zamašene v promet dajale.

Prepovedano je torej naravne mineralne vode za daljno prodajo pretakati iz originalnih steklenic v manjše, ter v obče vsaka manipulacija, s katero se poslabša fizikalno svojstvo in veljavnost dotične vode.

To se daje vsem onim, ki se pečajo s prodajo naravnih mineralnih vod na znanje z dostavkom, da se bo proti onim, ki bi utegnili grešiti proti gori navedenemu odloku, kazenski postopalo.

Mestni magistrat v Ljubljani,
dne 20. marca 1900.

Zahtevajte vselej Maršner-ov češki kakao

ki ga imenitni zdravniki priznavajo za najboljšega, in

češko čokolado

ki je tujim izdelkom vsaj jednaka, ako jih ne prekosi.

(371-9)

A. Maršner, Praga, Kral. Vinohrady.

Na prodaj v Ljubljani imajo: Jos. Sumi, R. Petrič, Ph. Novotny, Ivan Jebračin; v Mariboru: J. Pelikan; v Celju: F. Jakovič, Ivan Vrečko.

Aux amateurs de la mode.

Jos. Rojina

Sv. Petra cesta 27

se priporoča v izdelovanje

elegantnih pomladanskih oblek in površnikov po novem modernem kroju.

Ustreči zamorem cenjenim naročnikom s finim blagom modernih barv iz domačih in angleških tovarn.

Ker cene delu in blagu niso pretirane, upam, da me bo slavno občinstvo počastilo z obilnimi naročili.

Marchand tailleur. English tailor.

(489-6)

Vabilo

rednemu občnemu zboru „Notranjske posojilnice“ v Postojini

kateri bo

dne 1. aprila 1900 leta v društveni pisarni ob 1. uri popoldan

Ako zbor ne bi bil sklepčen, vrši se drugo zborovanje ob 2. uri popoldan brezpogojno.

Dnevni red:

1. Nagovor ravnatelja.
2. Poročilo blagajnikovo.
3. Poročilo nadzornega odbora.
4. Volitev ravnateljskega odbora in sicer:
 - a) ravnatelja,
 - b) blagajnika,
 - c) kontrolorja in
 - d) dveh namestnikov.
5. Predlogi društvenikov.

V Postojini, dne 23. marca 1900.

Ravnateljstvo.

(603-3)

Filiala v Kamniku: Janko Pohlin.

Podpisani priporočam slav. občinstvu svojo veliko zalogo koles, posebno občeznana prava

Styria kolesa

s patentiranim krogličnim tečajem, najboljši in najsolidnejši sistem v l. 1900, jako trpežna in lahko tekoča.

Vsi modeli so enotno zboljšani in poleg tega so jako znižane cene.

Pripomniti moram, da imam v zalogi edino le modele 1900, kajti vse prejšnje razprodal sem v jeseni pod svojo ceno, samo da mi bode moč v sedanji sezoni le z letošnjimi modeli slavnemu občinstvu vstrezati.

Spoštovanjem

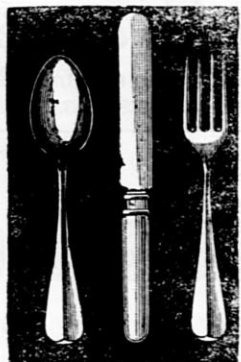
Franc Čuden, urar
na Velikem trgu nasproti rotovža.

(123-22)

Ivan Kordik

Prešernove ulice št. 10-14 Ljubljana Prešernove ulice št. 10-14

priporoča svojo zalogo raznih drobnin na debelo in na drobno. Posebno pa priporoča gg. gostilničarjem, ki želé izvrstno jedilno orodje kupiti, „Alpaka“-žlice za juho in kavo, potem nože in vilice ter zajemalke za juho in kavo po sledečih cenah:

„Alpaka“-žlice za juho	dvanaajstotica K	9 20 do 11—
„Alpaka“-žlice za kavo		4 80 „ 5 40
nože ali vilice		12— „ 13—
zajemalke za juho		4— „ 5—
in jamčim za obstanek belote te kovine.		

Priporoča tudi nože in vilice z lesenim ali roženim držalom dvanaajstotica od K 3— do K 7—, fineje vrste od K 7 60 do K 14—.

Nadalje priporoča poletenske igrače, zože, obroče, vozičke itd. po najnižji ceni, kakor tudi kuhinjsko Email-posodo vseh vrst in velikosti; plehaste tase itd. (627-1)

10

goldinarjev

elegantna žaket-obleka do naj-finejše vrste.

16

goldinarjev

jako fine čiste volne pristno angleške obleke iz tkanega blaga, ki so vredne naj-manj 26 gl.

Največja izbira modnih ostankov, obleke za gospode in dečke, kostumi za otroke, specijaliteta, kakor tudi najnovejša moda v damskih konfekcijah. Vsak dan nove pošiljatve.

Naročila po meri se najfineje in najnoveje na Dunaju izvrše jako hitro in se zaračunijo prav po ceni. (597-2)

Angleška zaloga oblek v Ljubljani.

Vogel Reseljeve in sv. Petra ceste št. 3.

Prosim za blagovoljna mnoga naročila

z velespoštovanjem

Oroslav Bernatovič.

Najznamenitejša kolesa kakor:

J. Puch

Meteor

Peugeot

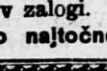
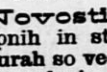
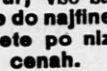
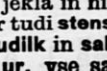
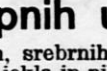
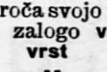
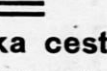
Monarch

Seidel-

Naumann

A. U. Right

ter razni drugi sistemi.

Francoska Peugeot kolesa po 140 do 230 gl.

A. Putrich

Ljubljana, Dunajska cesta.

Najceneja in najsolidnejša tvrdka za nabavo koles (bicikljev) kakor tudi vseh kolesarskih potrebščin.

Cene od 80 gl. in višje.

Ceniki poštnine prosti. Mehanična delavnica.

(598-2)

COOK'a potovanja v družbah posamna potovanja

2 dneva na potu

7 dnij v Parizu.

Popolna hrana izleti, entré itd.

V Pariz 1900
gld. 190

Dunaj-Dunaj po specialnem vspredu.

Več pove in daje programe

(609-1)

THOS. COOK & SON, I., Stefansplatz 2, DUNAJ.

F. Cassermann

krojač za civilne in raznovrstne uradniške uniforme

in poverjeni zalagatelj ces. kr. unif. blagajne drž. železnice uradnikov

Ljubljana, Šelenburgove ulice št. 4

se priporoča slavnemu občinstvu za izdelovanje civilnih oblek in nepremotljivih havelokov po najnovejši faconi in najpovoljnejših cenah. Angleško, francosko in tuzemsko robo ima na skladišču.

Gospodom uradnikom se priporoča za izdelovanje vsakovrstnih uniform ter preskrbuje vse zraven spadajoče predmete, kakor: sablje, meče, klobuke itd., gospodom c. kr. justičnim uradnikom pa za izdelavanje talarjev in baretov. 12

Darila za vsako priliko!

Frid. Hoffmann

urur

v Ljubljani, Dunajska cesta

priporoča svojo največjo zalogo vseh vrst

žepnih ur

zlatih, srebrnih, iz tule, jekla in nikla, kakor tudi stenskih ur, budlik in salon-skih ur, vse samo dobre do najfinejše kvalitete po nizkih cenah.

Novosti v žepnih in stenskih urah so vedno v zalogi. 12

Popravila se izvršujejo najtočneje.

Optični zavod

J. P. GOLDSTEIN

Ljubljana, Pod trančo 1

priporoča svojo veliko zalogo

vsakovrstnih očal, lovskih in potnih daljnogledov, kakor tudi vseh optičnih predmetov.

Zaloga fotografskih aparatov.

Vsa v to stroko spadajoča popravila in vnanja naročila točno in ceno. 12

• Vzorci na zahtevanje poštnine prosti. •

S tem uljudno naznanjam slav. p. n. občinstvu, da je moja trgovina s suknom založena z najnovejšim blagom

za spomladno in

poletno sezono.

Imam tudi največjo zalogo Krennerjevega blaga iz Škofje loke, domač izdelek najboljše vrste.

Priporočam se slav. p. n. občinstvu za mnogobrojen obisk

z velespoštovanjem 12

Hugo Ihl.

Suknenih ostankov vedno veliko v zalogi.